

מסכת כלאים

פרק ב

א. כל סאה שיש בו רבע ממין אחר, ימעת. רבי יוסי אומר, יבר. בין ממין אחד בין משני מינין. רבי שמעון אומר, לא אמרו אלא ממין אחד. וחכמים אומרים, כל שהוא כלאים בסאה מצטרף לרבע:

ב. כמה דברים אמורים. תבואה בתבואה וקטנית בקטנית, תבואה בקטנית וקטנית בתבואה. באמת אמרו, זרעוני גנה שאינו נאכלין, מצטרפין אחד מעשרים וארבע בנופל לבית סאה. רבי שמעון אומר, כשם שאמרו להחמיר כן אמרו להקל, הפשתן בתבואה מצטרפת אחד מעשרים וארבע בנופל לבית סאה:

ג. היתה שדהו זרועה חטים ונמלד לזרעה שעורים, ימתין לה עד שתתליע, ויזרע, ואחר כך יזרע. אם צמחה, לא יאמר אזורע ואחר כך אופך, אלא הופך ואחר כך זורע. כמה יהא חורש, כתלמי הרביעה. אבא שאול אומר, כדי שלא ישיר רבע לבית סאה:

ד. זרועה ונמלך לנטעה, לא יאמר אטע ואחר כך אופך, אלא הופך ואחר כך נוטע. נטועה ונמלך לזרעה, לא יאמר אזרע ואחר כך אשרש, אלא משרש ואחר כך זרע. אם רצה, גומם עד פחות מטפח, זרע, ואחר כך משרש:

ה. היתה שדהו זרועה קנבוס או לוף, לא יהא זרע ובא על גביהם, שאינן עושין אלא לשלשה שנים. תבואה שעלה בה ספייחי אסטים, וכן מקום הגרנות שעלו בהן מיני הרבה, וכן תלתן שעלה מיני צמחים, אין מחיבין אותו לנפש. אם נפש או כסח, אומרים לו, עקר את הכל חוץ ממין אחד:

ו. הרוצה לעשות שדהו משר משר מכל מין, בית שמאי אומרים, שלשה תלמים של פתית. ובית הלל אומרים, מלא העל השרונני. וקרובין דברי אלו להיות כדברי אלו:

ז. הנה ראש תור חטים נכנס בתוך של שעורים, מתר, מפני שהוא נראה כסוף שדהו. שלו חטים ושל חברו מין אחר, מתר לסמוך לו מאותו המין. שלו חטים ושל חברו חטים, מתר לסמוך לו תלם של פשתן, ולא תלם של מין אחר. רבי שמעון אומר, אחד זרע פשתן ואחד כל המינין. רבי יוסי אומר, אף באמצע שדהו מתר לבדק בתלם של פשתן:

ח. אין סומכין לשדדה תבואה חרדל וחריע, אבל סומכין לשדדה ירקות חרדל וחריע. וסומד לבור, ולניר, ולגפה, ולדרד, ולגדר גבוה עשרה טפחים, ולחרין נשוא עמק עשרה ורחב ארבעה, ולאלן נשוא מסד על הארץ, ולסלע גבוה עשרה ורחב ארבעה:

ט. הרוצה לעשות שדהו קרחת קרחת מכל מין, עושה עשרים וארבע קרחות לבית סאה, מקרחת לבית רבע, וזורע בתוכה כל מין שירצה. היתה קרחת אחת או שתיים, זורעם חרדל. שלש, לא יזרע חרדל, מפני נשיא נראית כשדה חרדל, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, תשע קרחות מתרות, עשר אסורות. רבי אליעזר בן יעקב אומר, אפלו כל שדהו בית כור, לא יעשה בתוכה חוץ מקרחת אחת:

י. כל נשוא בתוך בית רבע, עולה במדת בית רבע. אכילת הגפן והקבר והסלע, עולין במדת בית רבע. תבואה בתבואה, בית רבע. ירק בירק, נשעה טפחים. תבואה בירק, ירק בתבואה, בית רבע. רבי אליעזר אומר, ירק בתבואה, נשעה טפחים:

יא. תבואה נוטה על גבי תבואה, וירק על גבי ירק, תבואה על גבי ירק, ירק על גבי תבואה, הכל מתר, חוץ מדלעת יונית. רבי מאיר אומר, אף הקשות ופול המצרי, ורואה אני את דבריהן מדברי:

